

Uchwała nr 69/2003
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 30 lipca 2003 roku

w sprawie: stwierdzenia nieważności części uchwały Nr 60/VII/03 Rady
Miejskiej w Żmigrodzie z dnia 26 czerwca 2003 roku w sprawie zwolnień z
podatku
od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność lit. „b” w § 2 oraz lit. „b” w § 3 uchwały Nr 60/VII/03 Rady Miejskiej w Żmigrodzie z dnia 26 czerwca 2003 roku w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości, z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.) oraz lit. „a” w § 4 z powodu istotnego naruszenia art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 sprostowanie Dz. U. z 2001 r. Nr 28, poz. 319).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr 60/VII/03 Rady Miejskiej w Żmigrodzie z dnia 26 czerwca 2003 roku w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 2 lipca 2003 roku.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, iż Rada Miejska w Żmigrodzie w przedmiotowej uchwale przyjęła regulację w rażący sposób naruszającą postanowienia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych. Organ stanowiący uchwalił co następuje:

1) w lit. „b” § 2: *„w przypadku zatrudnienia powyżej 100 osób z terenu gminy Żmigród stawka zwolnienia może być ustalona w drodze negocjacji, uwzględniając wyżej wymienione stawki jako wyjściowe.”*

2) w lit. „b” § 3: *„w przypadku zatrudnienia powyżej 50 osób z terenu gminy Żmigród stawka zwolnienia może być ustalona w drodze negocjacji uwzględniając wyżej wymienione stawki jako wyjściowe”.*

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy w drodze uchwały może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1. Przepis ten stanowi wyłączną podstawę dla ustanowienia zwolnień przedmiotowych od podatku od nieruchomości. Tymczasem przyjęta regulacja przez radę gminy odsyła do negocjowania wysokości zwolnienia przedmiotowego. Należy zauważyć, iż taki zapis uchwały podatkowej, którą zaliczyć należy do regulacji prawnych sfery prawa publicznego, nie może prowadzić do wprowadzania elementów rozwiązań właściwych dla prawa cywilnego. W polskim systemie prawa podatkowego nie jest znany model negocjowania zwolnienia podatkowego. Każda regulacja ustawowa lub aktu prawa miejscowego musi określać precyzyjnie zakres prawa i obowiązków obywatela. Przedmiotowa uchwała w tym zakresie powinna więc precyzyjnie określać wysokość zwolnienia podatkowego w przypadku zatrudnienia większej liczby pracowników niż 50 i 100.

Reasumując Kolegium uznało, iż ustalenie takiego rodzaju zwolnienia nie można zaliczyć do wypełnienia delegacji ustawowej określonej w art. 7 ust. 3 ustawy.

W § 4 lit. „a” przedmiotowej uchwały Rada Miasta, uchwaliła co następuje:

„Zwalnia się z podatku od nieruchomości podmioty gospodarcze już istniejące zarówno w strefach miejskich jak i wiejskich

a) w przypadku zatrudnienia każdej dodatkowej osoby z terenu gminy Żmigród na podstawie umowy o pracę przysługuje ulga w wysokości 150 zł na dany rok.”

Przyjęta regulacja w tym przedmiocie w istotny sposób narusza postanowienie art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi: Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Przyjęta regulacja dotycząca utworzenia nowych miejsc pracy przez dotychczasowych pracodawców na terenie gminy Żmigród dyskryminuje tę kategorię podatników w zakresie ustalonej wysokości ulgi podatkowej w wysokości 150 zł. Należy zauważyć, iż regulacja § 2 „a” i § 3 „a” odnosząca się do podmiotów nowo rozpoczynających działalność gospodarczą w miejskich specjalnych strefach ekonomicznych jak również wiejskich specjalnych strefach ekonomicznych jest korzystniejsza niż w przypadku przedsiębiorców już prowadzących działalność gospodarczą w tych dwóch rodzajach stref ekonomicznych. Zwolnienia wynoszą odpowiednio dla stref miejskich od 200 do 300 zł w zależności od ilości utworzonego miejsca pracy, w strefach wiejskich odpowiednio od 400 do 600 zł w zależności od każdego utworzonego miejsca pracy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Żmigród przysługuje skarga, która wnosi się bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejskowy we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/ - / Bogdan Cybulski